

[Lis Starcke]

igen tager menneskerettighedsspørgsmålet op. Det vil der være fuld opbakning af i det danske folketing.

Waldorff (VS):

Vores partis ordfører, hr. Steen Folke, er lidt forsinket, men vil forhåbentlig nå frem og komme med et mere uddybet indlæg. Jeg vil i denne omgang kun komme med nogle principielle betragtninger.

Undertrykkelse af menneskerettigheder drejer sig altid om en given stat og en given classes undertrykkelse af andre klasser med det formål at opretholde en udbytning og bevare politiske og sociale privilegier. På trods af de indlysende forskelle, som kommer af forskellige samfundssystemer, er der en række indlysende ligheder imellem undertrykkelsen af demokratiske rettigheder i Øst og i Vest.

I de vestlige kapitalistiske lande er demokratiske rettigheder absolut ikke nogen selvfølge. Vores erfaring siger os, at i det øjeblik den herskende klasse føler sig truet, så starter undermineringen af de demokratiske rettigheder. Man kan tage eksempel på eksempel fra den kreds af lande, som det danske borgerskab forstår som sin vennekreds. Den amerikanske kapitalisme er blandt meget andet bygget op på en langvarig tradition for at bruge bevæbnede stødtropper imod strejkende arbejdere. Det sionistiske Israel er bygget op på en systematisk undertrykkelse af palæstinenserne demokratiske rettigheder. Den tyske forbundsrepublik har forstået at fastholde sin traditionsrige bekæmpelse af de demokratiske kræfter, og uanset at de tyske magthavere i lighed med kollegerne i Sovjetunionen henviser til, at undertrykkelse i form af berufsverbot, i form af mangel på ytringsfrihed og manglende retssikkerhed kun rammer en minoritet af statsfjendtlige elementer, så er realiteten selvfølgelig den, at det begge steder er den samlede arbejderklasse og andre undertrykte lag, der rammes på denne måde.

Vi er ikke det fjerneste i tvivl om, hvor kristeligt folkeparti står i alt dette. Kristeligt folkeparti står for et uforsonligt forsvar for den kapitalistiske undertrykkelse, herunder bl. a. undertrykkelse af en række menneskerettigheder. I abortlovgivningen, som det allerede er blevet nævnt, anerkender kristeligt

folkeparti således ikke kvindernes ret til at bestemme over deres egen krop. I kulturpolitikken indtager kristeligt folkeparti sammen med fremskridtspartiet en klar førerstilling med hensyn til undertrykkelse af synspunkter, som nægter at anerkende den borgerlige forløjethed som værende virkeligheden. Kristeligt folkeparti står derudover på spring for at være med til gennemførelse af terroristkonventioner og stramminger af retsplejeloven.

Når man dertil føjer de kristeliges ideer om at genindføre slaveri under navn af huslig uddannelse, når man tilføjer angrebene på de faglige og sociale rettigheder, når man supplerer med et varmt og vedholdende forsvar for hundenes vilkår, så har man et nogenlunde perfekt billede af det topmål af hykleri, som ligger til grund for dagens forespørgsel.

Hermed færdig med kristeligt folkeparti.

I de fleste af de såkaldt kommunistiske lande opretholdes en systematisk undertrykkelse af arbejderklassens politiske rettigheder. Det sker under påberåbelse af et forsvar for arbejderstaten, medens virkeligheden selvfølgelig er den, at undertrykkelsen tjener til at opretholde sociale og politiske privilegier for det lag af bureaukrater, intellektuelle og virksomhedsledere, som med god ret bærer navnet »det nye borgerskab«.

Vi må som revolutionære socialister skarpt afvise disse karikaturer af en arbejderstat. Lønarbejdet og dermed udbytningen er opretholdt, om end i camoufleret form, og det højtudviklede politiske beslutningssystem, som kendetegner det socialistiske demokrati, er totalt fraværende i disse lande.

Det socialistiske demokrati, det eneste, som kan sikre de politiske, sociale og økonomiske rettigheder, må etableres på grundlag af en socialistisk rådsstat. Organiseringen af arbejderklassen og andre lag i arbejdsråd, som sikrer befolkningen den direkte magt over egne anliggender, økonomi, retsvæsen, sociale og boligmæssige forhold, miljø, planlægning osv., indeholder den højest mulige garanti for den kollektive ejendoms- og råderet og den højest mulige garanti for de politiske rettigheder, ytringsretten, de juridiske og faglige rettigheder, herunder strejkeretten, retten til at danne organisationer og partier, som kan søge at få politisk indflydelse igennem folkemagtsorganer og arbejdsråd, men